

דברי הנפר

"...פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך..." (דברים ד'. ט')

בכל דור ודור

עולה זעקת ישראל
 ושוועת העשוקים תחת יד משעבדיהם
 ובכל דור ודור
 יחמר חרונם לפרוק על
 ובכל דור ודור
 תפרח תקוות אביב חדש
 חיים חדשים
 תקוות השחרור והתחייה.

גיליון מס' 1842 * א' אייר תשס"ג * 2 במאי 2003

כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.i

מ
ז
ל
ל
ט
ו
ב
!

ימי הולדת

נורית אורן ביני יודאיקין איתי ליפשיץ (נכד) אנדי בולדווין	9.5	אביבה אפשטיין נמרוד דדוש עירא איתם (נכד ארנברג)	4.5
אלזה בן חנוך שחר וולפין נעה פרנקו (נכדה בן חיים)	10.5	נעמי כהן מעוז ויסבקר קרן שחר (נכדה סמברג)	5.5 6.5
		דבי חצור מרדכי ברור אלינועה בר דוד אביר מלינה	7.5

ימי נישואין

יונה ואלי אורן	6
תמנה ויורם שוער (חתונת הכסף)	5
שוש וגרשי אפשטיין	8

סרטה של חדוה וולפין
"נשאר רק הפרחים"
 ישודר ביום שלישי ה - 6.5.03
 בשעה 18:30 בערוץ 2. (יום הזכרון)

יזכור

א' באייר תשמ"ו (1986) יוחנן סלע.
 ב' אייר תש"ס (2000) עופר פרנק.
 ג' באייר תשכ"ב (1962) דוד גריינג'ר.

תערוכת אומנים ואומנות

שלושה דורות של יוצרים חברו להם יחדיו
 בחומר בסלע ובברזל. אמרו את דברם והחליטו לחלוק עימנו בתוצאות.
 כך הקימו ביחד ולחוד שני חברים ובן משק, תערוכה שכל מוזיאון בארץ גאה
 היה להציג אותה בו. וזכינו..
 בכל ימות חג הפסח פגשנו באומנים וביצירותיהם כאן במועדון החברים ונהנינו.

לילה הארט אמנית ציירת וותיקה מביאה לנו כאן הפעם: יצירה של אהבה
 וחיבוק שבאו לביטוי מתוך תחושת החימר בעבודת כפיים. לילה מגישה לנו את
 המחול והתנועה שהיינו רואים אצלה כשהיתה רוקדת על במותינו. "אני עדיין
 מאוד אוהבת תנועה" היא תאמר לכם.. כמו בציורים שלה כך גם לילה בחימר.
 אישה שוכבת על צידה חושפת מה עשו אותות הזמן לגופה. אישה כורעת על
 ברכיה זוקפת ראשה לאחור כמו מצפה לנשיקה. שלוש נשים מסתודדות,
 אנשים מתגודדים מתחברים בכל מיני צורות הרבה רגש ואסתטיקה, הרבה
 מראות של ביחד – משפחה, קיבוץ?!.
 אמר מישהו מהמבקרים: "כל אחד מהפסלים האלה יכול היה למצוא לו מקום
 כבוד בביתי. גם את כל אחת מהתמונות שלך הייתי שמח לתלות אצלי על
 הקיר". וזה אומר הרבה.

אריק לינטון מגיע עדינו עם התבונה שמגיעה לו לאדם בשנות הארבעים לחייו.
 מאומים - מתכת קרה וחד גוונית הוא יוצר ביחד כדור שמתוכו הוא מוציא את

האור שיאיר על אחת מעבודות האבן שלו. ראשית הוא בוחר את האבן, הוא עובד בה ויוצא מה שיוצא. בשיש לבן נראה את חכמת הגוף של האישה ההרה

ללדת. כל כך מוחשי, סיפרו לי שילדים ממש ניגשו לשדיה לנסות לינוק מהם. גם אבן הבזלת מוצאת את עצמה אחרי עיבוד תחת ידיו כביצה פורייה. את פסל האבן של "האיש החכם" כך אני קוראת לו. משהו שנראה כמו נזיר בודהיסטי עם עיניים שרואות הכל... ישלח אריק לארה"ב מתנה לאחיו. בחצר הכניסה לחדר האוכל יכולנו לראות דמויות אדם מפוסלות מחול כבוש. לכל דמות פוזה משלה. לכל דמות גיל משלה וצבע משלה.

שוני וואלך. "את הפסל הזה עשיתי תוך יומיים, זה בעצם הפסל הראשון שלי, כשעוד לא ידעתי כלום". סוס שיש לבן רובץ לו באצילות מלאכית, ממש כאילו מבקש: לטפו אותי. הדרקון (עבודה מדוייקת, מדהימה) של ההוביט חצוב באבן, עף לו ממרכזו של חלון מסורג מברזל. בחלון שלידו דרקון מפוסל מברזל שחור, יינג ויאנג בשיש מחוברים באהבה שאפשרית רק ממבט של גיל העשרים ו... אהבה ואצילות וכוח נעורים פורצים מעבודותיו של שוני. אמרה לו מישהי לשוני: "אנשים מלטפים את הפסלים שלך בכל כך הרבה אהבה, אני בטוחה שעם היו מרעיפים עליך את מחצית כמות הליטופים היית מסתפק". התגובה – חיוך מקסים מבוייש מה.

לילה אריק ושוני. פתחתם לנו חלון והצצנו גם אנו אל האומנות והיופי שנגעו בכם.. יישר כוחכם. המשיכו ליצור וליהנות מחדוות היצירה. מחכים כבר לראות את ההמשך. בשם כולנו תודה.

שושנה שרקי.

סחלבים
על אדן חלון ביתי
פורחים סחלבים
והחלטתי לספר ולהזמין את מי שמעונין לצפות ביופי.
בימים אלה גם יש לי אחד מאוד מיוחד
כדאי לכם לבוא ולראות
חווייה אמיתית.

שושנה ש.

והפינה האנגלית למען חברים וותיקים וחדשים. - חברים שיודעים לעזור.

Encourage others - beautiful

A great note for all to read. It will take just 37 seconds to read this and change your thinking.

Two men, both seriously ill, occupied the same hospital room. One man was allowed to sit up in his bed for an hour each afternoon to help drain the fluid from his lungs. His bed was next to the room's only window.

The other man had to spend all his time flat on his back.

The men talked for hours on end. They spoke of their wives and families, their homes, their jobs, their involvement in the military service, where they had been on vacation.

Every afternoon when the man in the bed by the window could sit up, he would pass the time by describing to his roommate all the things he could see outside the window.

The man in the other bed began to live for those one-hour periods where

his world would be broadened and enlivened by all the activity and color of the world outside. The window overlooked a park with a lovely lake. Ducks and swans played on the water while children sailed their model boats. Young lovers walked arm in arm amidst flowers of every color and a fine view of the city skyline could be seen in the distance.

As the man by the window described all this in exquisite detail, the man on the other side of the room would close his eyes and imagine the picturesque scene.

One warm afternoon the man by the window described a parade passing by. Although the other man couldn't see the band he could picture it in his mind's eye as the gentleman by the window portrayed it with descriptive words.

Days and weeks passed. One morning, the day nurse arrived to bring

water for their baths only to find the lifeless body of the man by the window, who had died peacefully in his sleep. She was saddened and called the hospital attendants to take the body away.

As soon as it seemed appropriate, the other man asked if he could be moved next to the window. The nurse was happy to make the switch, and after making sure he was comfortable, she left him alone. Slowly, painfully, he propped himself up on one elbow to take his first look at the real world outside. He strained to slowly turn to look out the window beside the bed. It faced a blank wall.

The man asked the nurse what could have compelled his deceased roommate who had described such wonderful things outside this window. The nurse responded that the man was blind and could not even see the wall.

She said, "Perhaps he just wanted to encourage you."

People will forget what you said...

People will forget what you did...

But people will never forget how you made them feel...

מפגש בנים תזכורת

ביום שישי הקרוב, בתאריך 2.5.03 מתוכנן מפגש המיועד לבנים מכיתת מירום עד גיל סיום צבא.

המפגש יתקיים במועדון בין השעות 8:30 – 13:00 ויכלול ארוחת בוקר, דיון בקבוצות ומידע עדכני על מה שקורה בקיבוצים אחרים בנושא חזרת בנים. אנו מבקשות מכל ההורים להזכיר לבנים לעשות מאמץ ולהגיע למפגש. זה חשוב לכולנו.

תודה, הצוות לגידול דמוגרפי

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם הסופר	תיאור התוכן
המהגרים	וו. ג. זבאלד	כרוניקה של 4 גולים ממלחה"ע ה-2
זלדה	שירי זלדה	
המזרח החדש. כרך מ"ג		יחסי יהודים-ערבים בא"י/פלסטין
חיבוק דב	שולמית לפיד	רומן
אמיליה ומלח הארץ. וידוי	א. סוכרי	וידוי אישי וסוחף
מלאכיה נרדמו כולם	מירה מגן	רומן
NO LOGO - בלי לוגו	נ. קליין	המטרה – בריוני המותגים
על הכתיבה	סטיבן קינג	רשימות על מלאכת הכתיבה
בעל בבל / מכתב אהבה	א. ארבאל	שני סיפורים ספרדיים מודרניים
להגיע למקום שממנו התחלנו	אבישי גרוסמן	דין וחשבון של מזכיר קיבוץ
מלך הנזיקין	ג'ון גרישם	רומן בלשי
חיי מלאך	גיל הראבן	רומן מתח
סדר נשים	עמיה לובליך	סיפורי נשים במשפחה החדשה בישראל

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם המחבר	תיאור התוכן
THE SHELL SEEKERS	R. PILCHER	NOVEL
THE PILOT'S WIFE	A. SHREVE	NOVEL
SUSPENSIONS OF TOUCH	E. MCCRATY	AN ISRAEL CHRONICLE
IRIS	J. BAYLEY	MEMOIR OF IRIS MURDOCH. AUDIO CASSETTE
ARTIFICIAL INTELLIGENCE	E. RICH	COMPUTER SCIENCE
THE LOST GOSPEL	B.L. MACK	THE BOOK OF Q AND CHRISTIAN ORIGIN
THE BAY OF ANGLES	ANITA BROOKNER	NOVEL
PEACE LIKE A RIVER	L. ENGER	NOVEL
THE ANNA PAPERS	E. GILCHRIST	NOVEL
PLAINSONG	K. HARUF	NOVEL
SOUTH OF FRANCE 1940-42	SIMON SCHAYNGESICHT	MEMOIRS AS SEEN BY 5 TO 7 YEAR OLD

פירורים

]

חג פסח – חג החרות – חג האביב, לא משנה איך תקראו לתקופת החגים העוברת עלינו לטובה, כל עוד יש סיבה וכוח לחגיגות הרי זה לטובה, ו"כל המרבה הרי זה משובח". במאמצים לא קלים הצלחנו ללקט עבורכם מספר "פירורי מצה" בצד "פירורי חמץ" טריים מהתנור "ושאר ירקות" של מוצאי החג.

באופן אישי חגגנו את החג בחיק המשפחה המצומצמת: יותר אינטימי, תפריט מגוון ואם להודות, גם הרבה יותר זול. לא פספסנו אף שיר, ומרוב התלהבות וכנראה בהשפעת היותר מארבע כוסיות יין ומיץ תירוש, עלו גם רעיונות להגדלת השיר "**אחד מי יודע?**" כאשר בששה עשר מי יודע התקבל פה אחד "ניחושים בטוטו"... העיקר סיימנו בברכה "לשנה הבאה בירושלים". האפיקומן לא נמצא עד היום... יותר זול כבר אמרנו...

ר.ר.רפ.רפי.. פרנק התכבד בתפקיד "אב הסדר" בעזרה צמודה של ג'וני וצוות מתנדבים מבית ומחוץ, שלא פסחו על קלה כחמורה... חדר האוכל היה מקושט ומסודר, האוכל היה חם וטעים והאווירה הייתה חגיגית ושמחה. כל הכבוד ויישר כוח לכל מי שנתן יד להצלחה.

בגיל הרך נערכו סדרים בגנים השונים, הילדים הכינו יין, אפו פיתות (מצות) ולמדנו ש"משה בתיבה" זה לא רק ביצה בתוך לחם כשההורים רוצים לפנק אותם בארוחת בוקר. ועדיין נותרו מספר שאלות ללא מענה חד משמעי:
א. האם במצה יש יותר חורים או יותר פירורים?
ב. מה יותר טעים? מצה יבשה או מצה רטובה...

שינוי בממשלה פסח השנה אופיין בין היתר, בהצגת ואכילת חמץ בראש חוצות, בהשראת השר הממונה, שלא שלח את הפקחים, ולכן הצעתי לסדר (תרתי משמע) היא לציין על גבי האריזות השונות לצד "**כשר לפסח**" ו"**כשר לאוכלי קטניות**" גם את הכיתוב "**כשר לאוכלי חמץ**" באי השגחת הבג"ש (בית דין גבוה של שינוי)

חג האביב אחרי החורף המדהים שעברנו, ושעדיין מסרב לעזוב ומידי חמסין מוריד לנו עוד כמה מילימטר של גשם, האביב התפרץ בשלל פריחה צבעונית. פשוט חבל ובזבז לשבת בבית ולא ליהנות מכל היופי הזה. צאו לטבע כל הירוק – ירוק. מומלץ ללכת לאורך נחל דיסון. שפע המים הצמחייה (והג'יפים 4X4) מהמם!!!

כיף היה בשבוע החג גם בתל אביב. סוף סוף היה אפשר למצוא מקום חניה ולנסוע חופשי בלי בעיות תנועה. הפקקים נדדו לאזורנו ולאתרי הטיולים בדרום. מי שטייל יכל לקבל את הרושם כאילו אף לא נשאר בבית, וחג את שחרור עירק והמסכות בנפנוף מסיבי של בשר על האש.

גם המלונן השתתף בחגיגת התיירות והנופש והמה מבקרים בכל ימי החג והחופשה. חלק מהמתאכסנים בלינה הכפרית, השתתף גם בסדר המשותף בחדר האוכל, והרבה לשבח את הטקס והאווירה הטובה והחגיגית. צוות המלונן שלקח פיקוד ואחריות גם על ענף המזון מבקש למסור בהזדמנות חגיגית זו:

א. כשיש ארוחות בוקר למתארחים במלונן, גם הציבור מוזמן ויכול להצטרף (בתשלום כמובן) כולל בשבתות.

ב. קורין פתוחה לקבל הצעות ורעיונות של חברים לגיוון ארוחות הצהריים. כולל ארוחות ליל שבת.

ג. בתוכנית של הצוות לפתוח "בר עוגות" שישכיח את המחשבות לדיאטה ופינת משחקים לילדים הקטנים שישכיח את הרעש שהם עושים בגמר הארוחה.

ד. תגובות ורעיונות נוספים יתקבלו בברכה.

גשם גשם גשם מד המעקב אחרי כמות המשקעים עולה על גדותיו כמעט כמו הכנרת. הסקאלה לפי שעה בסביבות ה - 725 מ"מ, שהם לדעתי שיא חדש ויותר מאשר ירד בחורף 91/92 (אבל אולי פרנק ווטרמן ייתקן אותי אם אני טועה). בכל אופן הכנרת כמעט מלאה, בחופיה השונים אפשר לראות גגות של סוכות מציל שמבצבצות עכשיו בעומק המים זכר לשנים היבשות. ה"בטחה" נראית כמו אזור ביצות וסבך מהסרטים, וגם עמק בית נטופה עודו מוצף. כבר המלצנו ששווה לצאת מהבית אל הטבע ולראות. לא???

ילדים זה שמחה 1 – במזל טוב נולדה בערב פסח, ליוסי כהן (מהאקונומיה) ולרעייתו בת העונה מעכשיו לשם **עדי**. החסידה בקרה גם בבית **רותי ושמעון**, תושבים אצלנו, והביאה אחות **לאוריה** שבגנון שחף. הלידה התרחשה בבית בעזרת צוות מיומן. מזל טוב ובריאות לכל המשפחות.

ילדים זה שמחה 2 – אבל מחסור בילדים עושה כאב ראש להנהלת הגיל הרך. מיעוט הילדים מעמיד בספק את המשך קיום המערכת בחצר המשק. לשנה הקרובה תופעל מתכונת חדשה ומצומצמת של הגנים: **גן רימון – גן בוגר, גם שקד – גן** צעיר, ופעוטון **שחף** שישמש גם כבית תינוקות וגם כפעוטון.

ילדים זה שמחה 3 – למי שאין כנראה את הבעיה של מחסור בילדים היא לשכנינו **בטובא – זנגריה**. באחד מימי החג עבר מצעד של ילדי הכפר בכביש המערכת בשירה אין סופית שנראה כמו "צעדת ירושלים הזכורה לטוב. מאות ילדים בליווי ועידוד מוסיקלי היו בהחלט מחזה מרשים, ולא רק מרשים...

אז מי שצריך לקחת את נושא עידוד הילודה, זה הזמן להתחיל לפעול, ואל תסתכלו עלינו... את שלנו כבר עשינו...

מהר יותר, גבוה יותר, חזק יותר – מקבץ ידיעות ספורט.

א. גליל עליון בוגרים, בלי תקציב כמעט מצליחה להתמקם לקראת הפליי-אוף במקום השני בליגה, לשמחת "הקומץ".

ב. **אידו פוקס** – בתקופות הקצרות שהוא לא גדל, משמש כקפטן נבחרת הנערים של גליל עליון, שזכו במקום ראשון בליגה המחוזית ועלו לטורניר "אלוף האלופים". אם יום אחד תראו איזה ג'ינג'י בין כל הזרים והמתאזרחים של "מכבי תל-אביב" תדעו מאיפה זה התחיל...

ג. **הנעורון** עלו לחצי גמר אליפות המועצה האזורית ברובה צבע PAINTBALL הגמר בקרוב.

ד. גם הפסח הזה נערכה אליפות הטניס המסורתית של החוג המקומי. הידד לכל

המשתתפים ופעמיים כיפאק- הי למנצחים.

הבינאלה המקומית- 3 אומנים משלושה דורות שונים, **לילה הארט, אריק לינטון, שוני וואלך**, הציגו ממבחר עבודותיהם, בסגנונות ובחומרים שונים. כל הכבוד!

כיתת אלון – 8 בני כיתת בר המצווה ערכו ערב הפסח מסע חוויתי שכלל חוויות רבות ונמשך חמישה ימים רצופים. המסע החל מוקדם בבוקר מגדר המערכת באופניים דרך ההצפה באגם החולה והירדן ההררי עד לפארק הירדן ועד לעליה למצדה לצפות בזריחה לאחר חזיון אור קולי בלילה, בליווי ההורים שהגיעו "בהפתעה", ולהתפלשות באבק של מערת הקמח. במהלך ימי המסע חוו הנערים מגוון רחב של פעילויות ואתרים באופן בלתי אמצעי, בניסיון להכיר בפניהם את **כור"ח – כוח, רוח, חזון** של חיינו – חייהם כאן בארץ ישראל. "חומה ומגדל" ודוד בן גוריון, גשר הישנה ותחנת הכוח בנהריים, מוזיאון העפלה וחיל הים, ומוזיאון חיל האוויר. טייסת מסוקי קרב ונופי בראשית במצפה רמון. אין ספק שיחלוף עוד זמן עד שהחוויה על כל משמעותיה ותכניה תשקע ותהפוך לחלק מאישיותם של בני ובנות המצווה. הייתה זו הזדמנות עבורם לצאת ולהכיר את סביבתם הקרובה והרחוקה את העבר וההווה שישפיעו גם על עתידם. זו הזדמנות גם עבורכם, כלל החברה, להכיר יותר מקרוב, את המתבגרים החדשים שלנו, שעושים את צעדיהם הראשונים בעולם המבוגרים. כדאי מאוד להכירם. הם חברה נפלאים. (**קליר בר דוד, קורין הרמץ, גליל רוזנקרנץ, נדב אדלשטיין, תום גרשמן, מעוז וייסבקר, תומר בורשטיין, טל לינטון**)

יום השואה – בשעת כתיבת שורות אלו נערך הטקס המסורתי של ערב יום השואה והגבורה. גם כמעט 60 שנה אחרי, נדמה שכל פעם מוצאים זווית אחרת, סיפור שלא סופר, מילים נוספות שבאות לתאר את הבלתי ניתן לספר, עדויות

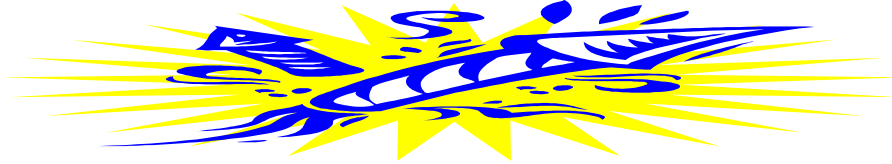
ועובדות על הבלתי ניתן לאמן. ודווקא עכשיו, ככל שהולך ופוחת הדור, שיכול לספר ממקור ראשון, חשוב להחדיר את הנושא לדורות הבאים. רק מי שיודע ומבין מה קרה אז, יוכל להבין ולמנוע השנות מצב כזה בעתיד.

השביתה הגדולה – ואם חלילה יתגשמו איומי ההסתדרות, השביתה הגדולה תצא לדרך. אחד במאי יחזור לכותרות יחד עם ערמות הזבל, השיתוק בנמלי האוויר והים, התלמידים בבית והברדק חוגג.

ואף מילה על "המורדים"

שבת שלום יום עצמאות 55 (חמסה, חמסה) שמח מכל השבט

דורית, אבי, אביב, גליל, בת-אל, גולן, ליהי, כרמל

דברי הכפר

אז מה? אף אחד לא רוצה להתאמץ ולהמציא איזה שהוא לוגו שיתאים לכותרת העלון?!

לא היתה שום תגובה מכם עד עכשיו.

התעוררו – כל בעלי היכולת הדמיון והאיכפתיות.

דברי הכפר רוצה שינוי כותרת בשער.

דברי הכפר רוצה שיותר חברים יכתבו בו

ולא רק יקראו.

HELP !

תודות

אני רוצה להודות לצוות המרפאה שעדיין ממשיך בטיפול
על הטיפול המסור והנאמן.
לחברים הרבים וגם החברות, שבדרכים שונות מביעים
את האיכפתיות שלהם.
זה מאוד מרגש.

תודה

ווילי והמשפחה.

שני מאמרים טובים בנושא השואה, קוראי 'דברי' באינטרנט מפסידים
הפעם. כי ככה זה כשאני מוסיפה כתבות מועתקות מודפסות לעלון.
אתם שם לא רואים אותן.
עם זאת אני משוכנעת שספגתם מספיק בנושא השואה ממקורות
אחרים.
אגב גם כתבת שער העלון אצלינו היא אחרת ממה שאתם רואים
לפניכם.
שיהיה לכולנו חג עצמאות של ממש עם הרבה שמחה ואם תרצו גם עם
הרבה "על האש", בתיאבון.

שושנה שרקי